

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 26. februar 2009
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-790-0576
Dok.: LOJ41593

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1422, som medlem af Folketinget Line Barfod (EL) har stillet til justitsministeren den 19. februar 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 1422 fra medlem af Folketinget Line Barfod (EL):

”Vil ministeren tage initiativ til at lukke det hul, der gør, at ingen myndighed må betale for en ordentlig tandbehandling til indsatte i fængslerne, idet kommunernes socialforvaltning ikke må betale for tandbehandling til indsatte, og kriminalforsorgen kun må betale for helt nødvendig tandbehandling, der vedligeholder den stand, tænderne var i ved indsættelsen, men mange indsatte har elendige tænder og stort behov for en grundig tandbehandling?”

Svar:

Indsatte, der afsoner fængselsstraf eller forvaring, og som skal opholde sig i en institution under Kriminalforsorgen i 3 måneder eller derover, har ret til de typer af tandbehandling, som regionsrådet yder tilskud til. Herudover har de indsatte adgang til nødvendig lokalbedøvelse i tilknytning til sådan behandling og tandbehandling omfattende aftagelig protese, jf. § 15, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 374 af 17. maj 2001 om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner.

Andre indsatte har ret til nødbehandling, det vil sige tandbehandling, som ikke kan udsættes til efter den indsattes løsladelse, og som efter en tandlægefaglig vurdering er nødvendig på grund af smerter, andre gener eller af hensyn til den indsattes helbredstilstand, jf. § 15, stk. 2, i bekendtgørelse om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner og § 31 i bekendtgørelse nr. 738 af 25. juni 2007 om ophold i varetægt.

Institutionen afholder udgiften til sådan tandbehandling, i det omfang udgiften ikke afholdes efter overenskomsten mellem regionernes Lønnings- og Takstnævn og Dansk Tandlægeforening eller lignende overenskomster, og den indsatte ikke selv har midler til at afholde udgiften, jf. § 16, stk. 1, i bekendtgørelse om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner. Det bemærkes, at overenskomsten mellem regionernes Lønnings- og Takstnævn og Dansk Tandlægeforening er det almindelige regelsæt, som regulerer borgernes adgang til at få dækket udgifter til tandpleje.

Det afhænger af en konkret vurdering af den indsattes økonomiske forhold sammenholdt med størrelsen af udgiften, om den indsatte skønnes at have midler til helt eller delvist at afholde udgiften selv. Hvis den indsatte således alene har indtægt svarende til vederlaget for beskæftigelse i

Kriminalforsorgens institutioner, og den pågældende ikke i øvrigt har økonomiske midler, må det lægges til grund, at den indsatte ikke selv kan afholde udgiften.

Udgiften til tandbehandling dækkes dog kun af institutionen, hvis 1) tandbehandlingen efter en tandlægefaglig vurdering er rimelig i forhold til den pågældendes tandstatus ved indsættelsen, 2) det efter en tandlægefaglig vurdering findes påkrævet at udføre behandlingen, og 3) behandlingen ikke uden ulempe kan afvente den indsattes løsladelse, jf. § 16, stk. 2, i bekendtgørelsen om sundhedsmæssig bistand til indsatte i kriminalforsorgens institutioner.

Institutionen kan helt eller delvist afholde udgiften til behandling i videre omfang, hvis der er tandlægefaglig indikation herfor, og ganske særlige behandlingsmæssige eller pædagogiske grunde i det enkelte tilfælde taler herfor, jf. § 17 i ovennævnte bekendtgørelse.

Der er tilknyttet en tandlægefaglig konsulent til Kriminalforsorgen. Den tandlægefaglige konsulent kan efter anmodning rådgive institutionerne i konkrete sager om indsattes adgang til tandeftersyn og tandbehandling, herunder med henblik på at opnå en ensartet standard i Kriminalforsorgens institutioner.

Endelig bemærkes, at indsatte skal tilbydes tandeftersyn, når de har været indsat i 3 måneder, og de ikke har været til tandeftersyn i 30 måneder. Derudover tilbydes indsatte i øvrigt tandeftersyn, når den behandlende tandlæge vurderer, at der er behov herfor. Dette fremgår af § 18 i ovennævnte bekendtgørelse. Udgiften til tandeftersyn efter § 18 afholdes af institutionen, i det omfang den ikke afholdes af regionsrådet.

En udvidelse af adgangen til vederlagsfri tandbehandling vil indebære betydelige økonomiske og praktiske konsekvenser. Hertil kommer, at det vil medføre, at indsatte stilles væsentligt bedre end borgere, der ikke er indsat i Kriminalforsorgens institutioner, idet tandbehandling for den sidstnævnte gruppe er forbundet med en betydelig egenbetaling.

På baggrund af ovenstående finder jeg ikke grundlag for yderligere tilbud om tandbehandling til de indsatte.